

GENÇ BİREYLERİN SPORA KATILIM DÜZEYLERİNİ ETKİLEYEN UNSURLARIN DEĞERLENDİRİLMESİ

EVALUATION OF FACTORS THAT AFFECT YOUNG INDIVIDUAL PARTICIPATION LEVELS OF SPORT

Eda AL¹, Sinem TOÇOĞLU²

¹Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Anabilim Dalı,
Ankara, Türkiye

²Sakarya Uygulamalı Bilimler Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Beden Eğitimi ve Spor
Öğretmenliği Anabilim Dalı, Sakarya, Türkiye
e-mail: z.edaalan@gmail.com

ÖZET

Son yıllarda başta teknolojik gelişmelere paralel olarak genç bireylerde hareketsiz yaşam tarzının giderek arttığı görülmektedir. Genç bireylerde hareketsiz yaşam tarzının giderek artması bazı sağlık sorunlarını da beraberinde getirmektedir. Bu noktada gençlerde hareketli yaşam tarzının en aza indirilmesi önemli bir konu olarak karşımıza çıkmaktadır. Bunun sağlanabilmesi için de öncelikli olarak genç bireylerde fiziksel aktivite ve spora katılımı etkileyen sorunların belirlenmesi, bu alanda bilimsel çalışmaların yapılması gerekmektedir. Bu kapsamda yapılan bu çalışmada genç bireylerin spora katılım düzeylerini etkileyen unsurların incelenmesi amaçlanmıştır. Araştırmada derleme çalışmalarda sıklıkla kullanılan ve spor bilimleri alanında yaygın olarak yararlanılan belgesel kaynak derlemesi modelinden yararlanılmıştır. Bu kapsamda konu ile ilgili olarak daha önce yapılan araştırma bulguları ışığında genç bireylerde spora katılımı etkileyen değişkenler değerlendirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Spor, genç bireyler, spora katılım sorunları

JEL KODU: L83

ABSTRACT

In recent years, it has been seen that the sedentary lifestyle of young individuals has increased gradually in parallel with the technological developments. The gradual increase in the sedentary lifestyle among young individuals brings with it some health problems. At this point, minimizing the active lifestyle in the youth appears as an important issue. In order to achieve this, initially it is necessary to determine the problems affecting the physical activity and participation in sport in young individuals and to conduct scientific studies in this field. Within the scope of this study conducted, it was aimed to examine the factors that affect the participation level of young people in sport. In the research, the documentary source compilation model, which is frequently used in compilation studies and widely used in the field of sport sciences, was used. In this context, in the light of the previous research findings related to the subject, the variables affecting the participation of sport in young individuals were evaluated.

Key Words: Sport, young individuals, sport participation problems

JEL CODE: L83

GİRİŞ

Sporda en iyi başarıyı sağlayabilmek, sportif faaliyetlere erken yaşlarda eğilim gösterme ile doğrudan ilişkilidir. Çocuk ve genç yaşta bireylerin gelecekte en iyi performansı sergileyebilecekleri alanlara zamanında teşvik edilmesi spor biliminin en önemli konusunu meydana getirmektedir. Yetenek seçimi, çocukların olabildiğince erken dönemlerde başarı sağlayabilecekleri branşa teşvik edilmek üzere gruplandırılmasıdır. Farklı bir ifadeyle, belirlenen spor branşı için en başarılı olabileceklerin diğerlerinden ayırt edilmesi işlemidir. Kişinin genetik yapısının spor dalları üzerindeki etkileri oldukça önemlidir. Bireye başarılı bir

spor çevresi aşlamak mümkündür, fakat iyi bir yapı kazandırmak mümkün değildir. Çocuk ve gencin zamanında ve doğru şekilde yeteneğine uygun alanlara yönlendirilebilmesi şampiyon olabilecek üstün yetenekli sporcuların ayırımı gerçekleştirilecektir. İşte söz konusu ayırmadaki ölçütlerin en önemlilerinden biri, spor branşına uygun fizik ve kişiliğe sahip sporcu tercih etmek, ikincisi ise bu tercihi olabildiğince en erken dönemde yapmaktır. Bir toplumda spora katılım biçimi, düzeyi, faydası ve problemleri yalnızca bireylerin ilgi ve becerilerine bağlı değildir. Toplumun spora yaklaşımı nedeniyle sporun yönetim ve organizasyonu oldukça önemlidir. Spor kendine özel toplumsal süreçleri, etkileşim simgeleri, değerleri, kurallarıyla canlı bir toplumsal yapıdır (Şimşek, 2005)

Gelişen ve değişen sosyal yaşantıların yarattığı stres ve hareketsiz yaşam şekliyle ortaya çıkan sağlık problemleri ile baş etme metotlarından biri olan spora katılım, her geçen gün önem teşkil etmektedir. Spora katılımın, ekonomik, sosyal ve fiziksel yararlarına dikkat çeken araştırmalar, neredeyse her yaş grubundan insanların spora katılımının önemine dikkat çekmektedir (Bavlı, 2009). Toplum hayatına çok farklı yollarla girmeyi başaran spor, bireyleri doğrudan ya da dolaylı olarak kendisine bağımlı hale getirmiş, insanların her dönem dikkatini çekmiş, bununla birlikte her zaman canlılığını korumayı başarmış bir olgudur. Bireylerin ihtiyaçlarını ve sosyal zevklerini karşılayarak kendisine bağlayan sportif faaliyetler, yaşadığımız dönemde toplumsal bir kurum olduğunu insanlara kabul ettirmiştir. Sporun içerisinde insanların düşünce, davranış, inanç ve görüşlerine dair simgeler bulunması sporun toplumsal bir olgu olduğunun önemli göstergeleridir (Küçük & Koç, 2004).

Spor Kavramı ve Sporun Önemi

İngilizce'nin de katkısıyla dünyada ismini duyuran spor kavramının kökeni Latince "dağıtmak, birbirinden ayırmak" anlamına karşılık gelen dispotore ve deportore kelimelerinden doğmuştur. Spor toplumu her alanda etkileyen bir olgudur (Şahan, 2007). Spor genel bir ifadeyle, vücudun işlevsel ve yapısal niteliklerinin geliştirilebilmesi, eklem ve kasların kontrollü ve dengeli olarak gelişmesini sağlayan, beden kuvvetini en ekonomik şekilde kullanmayı ve buna bağlı olarak organların kontrolünü, düzenli olarak hareket etmeyi öğreten bir faaliyet sistemidir. Ayrıca sportif faaliyetler, kişinin toplumsal gereksinimlerini yanıtlamaya yönelik, bulunduğu yasin ve genetik yapısının gerektirdiği güce ulaştırılması için rekabet olmadan uygulanan bir bilim dalıdır (Ceylan, 2008).

Günümüzde spor; kültürel, politik, ekonomik ve toplumsal olarak pek çok olgu ile birlikte anılmaktadır. Ergenlik dönemi öncesi ve sonrasında bireyin düzenli şekilde dahil olduğu sportif etkinlikler sağlıklı bir fiziksel yapının oluşmasına katkı sağlarken, öte yandan ruhsal gelişime de katkıda bulunmaktadır (Yazarer ve ark., 2004). Spor olgusu ayrıca sosyal yönden gelişimi sağlar. Bunun yanı sıra spor, ekip çalışmalarını, karşılıklı dayanışmanın sağlanmasını ve toplum üyeliğinin kazanılmasını en kolay yöntemlerle sağlayan toplumsallaşma aracıdır. Spor, baz bedensel egzersizler bütünü olmasının yanında bireylere bir sosyal ve bireysel kimlik duygusu ve grup üyeliği duygusu vermesi ile kişinin sosyalleşmesine katkı sağlayan özel bir alandır. Spor, pek çok toplumsal değer oluşumuna ve devamlı hale gelmesine katkı sağlar. Spor kavramı dahilinde bireylerin kendilerini anlatabilecekleri bir alanın olması, bu tür faaliyetlere katkı sağlayarak bir sosyalleşme süreci dahilinde yer almaları, psikososyal açıdan gelişmelerine katkı sağlamaktadır. Sporla beraber sporcular belirli ilkelere uymayı, karşılaşmalardaki kurallara uyum göstererek kişiliğini ve benliğini oluşturmaktadırlar. Sporun yarattığı hırsı toplumsalda kontrolünü yine spor grupları içerisinde kazanarak uygulama fırsatını yakalamışlardır. Spor, kişinin toplumsal çevrelere dahil olmasını sağlayan bir sosyal faaliyet olması niteliği dolayısıyla bireyin sosyalleşmesinde önemli bir role sahiptir (Aksoy ve ark., 2012).

Sportif faaliyetlerle kişilere beraber etkinlik yapabilme niteliği kazandırılır. Kişi; mücadele hırslı, cesaret, çalışma disiplini ve rekabetçi bir yapı kazanır. Kazanma ve kaybetmeyi kabullenmeyi, yardımlaşmayı, paylaşmayı, diğer insanların bakış açısı ve fikirlerine saygı duymayı öğrenir. Bir arada çalışma sonucu kişide sosyal sorumluluk duygusu ortaya çıkar. Sosyal sorumluluk hissinin gelişmesi sonucu toplumda sosyalleşme süreci sağlanmış olur. Bu kapsamda spor kavramı kişilerin toplumla, toplumun kişilerle olan ilişkilerinin sağlıklı şekilde sürdürülmesinde bugün en önemli kaynaklardan biri olarak yer almaktadır (Şahan, 2007).

İfade edildiği üzere sporun ruhsal, zihinsel ve bedensel bir olgu olduğu ifade edilmektedir. Sportif faaliyetlerde egzersizlerin bir takım kurallar etrafında ve mücadele ruhu içinde gerçekleştirilmesi zaruri hale gelmektedir. Bu çerçevede spor; bireylerin sağlıklı bir hayata erişebilmek, keyifli zaman geçirmek, yarışmak, mücadele etmek için bir takım kurallar etrafında bilinçli, maksatlı yapılan eylemlerin tümünü kapsamaktadır (Ramazanoğlu ve ark., 2005). Ayrıca fiziki olarak faal olan öğrencilerin akademik motivasyonlarının yüksek olması olası bir sonuçtur. Çocukların özellikle büyüme ve ergenlik sürecinde gerçekleştirdikleri fiziksel aktiviteler duygusal ve sosyal becerilerin gelişimine katkı sağlamaktadır. Dünyada pek çok gelişmiş ülkede uygulanmakta olan beden eğitimi programlarının alt yapısını, fiziksel yeteneğin ve fiziksel uygunluğun gelişimi ile hayat boyu sağlıklı yaşam biçimi kavramını anlamak oluşturmaktadır (Aras, 2013).

Gençlik Kavramı

Gençlik kavramı tanım olarak değerlendirildiğinde, psikolojik ve biyolojik bir süreç olan gençliği tek bir kalıp içine sokacak tanımlamaların pek de olanaklı olmadığı dikkati çekmektedir. Çoğunlukla sadece belli bir yaş grubuna ait olmaktan ibaret olduğu değerlendirilen gençlik kavramı, tahmin edildiğinin tersine son derece zor tanımlaması yapılabilen bir sosyal gerçekliktir (Avcı, 2007). Gençlik, insan yaşamının çocukluk, gençlik ve yaşlılık şeklinde meydana gelen üç önemli döneminden birini oluşturmaktadır. Bir toplum içerisinde dünyaya gelen birey, çocukluk, gençlik ve yaşlılık evrelerinin her birine özgü sosyal, kültürel, dini değerler sistemine göre davranış ve tutumlarını şekillendirir. Her toplumda kişi, çocukluk, gençlik ve yaşlılıkla alakalı yaşamın üç önemli dönemini yönlendiren, kültürel ve sosyal ana etkenlerin kuşattığı sosyal yapı kapsamında hayat döngüsünü tamamlar. Bu bakımdan toplumlarda insan hayatının önemli bir ögesi olan gençlik sürecine geçiş ve bu süreçten çıkışı düzenleyen belirli kültürel, sosyal ve dini değer ve norm sistemi mevcuttur. Her toplumda bu değerler sistemine göre gençlik dönemine geçilir veya çıkılır. Bununla beraber, kendine özgü davranış, tutum, etkinlik, ifade ve inanç türlerine sahip sosyal bir gruptur. Ancak gençlik döneminin bu yapısal nitelikleri toplumlar arasında, hatta aynı toplum içerisinde bile farklılık gösterebilmektedir (Karaşahin, 2012)

Genç kelimesi anlam olarak büyüme ve olgunlaşmayı ifade etmekle beraber Latince’de “adolescere” kökünden türemektedir. Batı dilinde “adolescent” kelimesinin yerine kullanılan bu kelime bir durumdan çok bir süreci anlatmaktadır. Gençlik dönemi ergenliğin başladığı 12 yaşından itibaren büyümenin sona erdiği 21 yaşına dek geçen zamanı kapsamaktadır. İngilizcede “teenage” olarak ifade edilen kelime ise 13-19 yaşları arasındaki gençlik sürecini ifade etmede kullanılmaktadır (Öztürk, 1998). Kavram olarak değerlendirildiğinde gençlik, çocukluktan erişkinliğe geçiş evresi olarak tanımlanmaktadır (Görgün-Baran, 2013).

Gençlik, insan tabiatı gereği biyoloji değişimlerin (Puberte) ya da ruhsal değişimlerin (Adoleszenz) izlendiği bir süreç değil, beraberinde sosyal ve tarihsel bir olgudur (Asutay, 2017). Gençlik, sosyologlara göre, psikolojik ve biyolojik faktörlerden daha çok sosyal faktörlerin şekillendirdiği son derece karmaşık bir terimdir. Biyolojik ve psikolojik gelişme de kültürel ve sosyal yapısal faktörlerin etkisinde tamamlanır. Dolayısıyla gençlik, topluma şekil veren, dönüştüren ve değiştiren yapısal etkenlerin etkisinde toplumsal bir çevrede varlık alanı

bulur. Sosyolojide gençlik, kültürel ve sosyal anlamda inşa edilmiş bir statü olarak nitelendirilir. Bu bakımdan gençlik, kültürler arasında değişiklik gösteren unsurlara göre ifade edilen, her toplumun kendi toplumsal koşullarına göre bir düzen ve anlam taşıdığı, zaman ve mekânda devamlılık sağlamayan, demografik veriler ve yaş grupları ile anlaşılacak düzeyde bir kavramı ifade etmektedir (Karaşahin, 2012).

Gençlerde Spora Katılımın Yararları

Genel itibari ile ele alındığında spor, toplumların geri plana atamayacağı, vazgeçemeyeceği ve aksamaya yer olmayan evrensel, bütünleştirici bir etkinliktir. Böylece dünyada artık medeniyet kriteri durumuna gelen spor, temelde sporun yoğun şekilde yaygınlaştırılmasının gerekliliğini de doğurmuştur. Ülkemize nüfusun neredeyse %27'lik kısmını 12-24 yaş grubu meydana getirmektedir. Geriye kalan orta yaş ve yaşlı nüfus grupları ile beraber genç nüfusun spora olan gereksinimi fazladır. Bugün hem bilim ve teknoloji alanındaki ilerlemeler, hem de tıp dünyasındaki ilerlemeler, ortalama yaş sınırını yukarı çekmiştir. Böylelikle spor yapmaya olan gereksinim de artmıştır (Bayraktar & Sunay, 2007).

Gençlerde kötü arkadaş grubu içinde yer alma, sigara, uyuşturucu madde, alkol kullanımı gibi olumsuz yaşam şartlarını benimsedikleri bilinmektedir. Gençlerin hayatlarını olumsuz açıdan etkileyebilecek bu olgulardan kaçınmalarında eğitim ve eğitime destek olacak kaynakların kullanılması son derece önemlidir. Bu kapsamda eğitim etkinliklerine yardımcı olan sportif faaliyetler ortaya çıkmaktadır. Zira genç bireyleri zararlı davranış ve alışkanlıklardan korunmada gençlerle etkileşim kurabilmenin en kolay ve etkin yöntemlerinden birisi spordur (Öztürk, 1998).

Gençlerde Spora Katılımı Etkileyen Faktörler Üzerine Yapılan Araştırmalar

Genç bireylerin sportif faaliyetlerde bulunmalarının önündeki engeller arasında başta aile unsuru ve vakit yetersizliği gelmektedir (Demirel, 2007). Özellikle yaşadığımız dönemde gençlerin sınavlara uygun bir yaşam şekline sahip olmaları gerek okul dışı dershaneye gitme sürelerini uzatmakta gerekse ders harici boş vakitlerinin yetersizliğine yol açmaktadır. Bu durum genç ve çocukların spora katılımlarının karşısındaki en dikkat çeken engellerden birisi olarak dikkati çekmektedir. Bununla beraber ebeveynlerin çocuklarından girdikleri sınavlarda yüksek puan almalarını beklemeleri ve çocuklarının geleceği için endişeye kapılmaları, çocuklarını spora teşvik etmelerine engel teşkil eden bir diğer faktördür. Zira aileler, sporu gereksiz bir uğraş çocuklarının geleceğine olumlu katkı sağlamayacak bir olgu olarak nitelendirmektedirler. Yine çocuklarını ciddi baskı altında büyüten ebeveynlerin çocuklarının da sportif faaliyetlere dahil olmaları noktasında bir takım güçlükler yaşadıkları bilinmektedir (Kazak, 2007). Spor tesislerinin yetersizliği de spordan beklentilerin karşısındaki engellerden biridir. Türkiye'de yapılan bazı araştırmalarda da spor alanı ve malzemelerinin yeterli olmamasının spora katılım karşısındaki engellerden birisi olduğuna dikkat çekilmiştir (Şahin, 2007).

Ortaöğretim düzeyi öğrenciler üzerinde yapılan bir çalışmada, ortaöğretim öğrencilerinin aktif şekilde sporu bırakmalarına yol açan etkenler incelenmiştir. Çalışma sonucunda ortaöğretim öğrencilerinin sporu bırakmalarına sebep olan ilk beş unsurun sırayla sınavlara hazırlık, maddi gelir sağlayamama, derslere devamsızlık ve başarısızlık, derse ilgi ve istekte azalma ile hastalık ve sakatlık unsurlarının geldiği belirlenmiştir (Pehlivan, 2010). İlköğretim kademesinde öğrenim gören öğrenciler üzerinde yürütülen diğer bir çalışmada öğrencilerin spora katılımlarını engelleyen unsurların incelenmesi amaçlanmış, araştırmaya katılan öğrencilerin spora katılımlarını engelleyen unsurların başında sınavlara hazırlık, zaman kısıtlılığı, spor saha ve alanlarının eksikliği, TV ve bilgisayar başında fazla vakit geçirme, spor saha ve salonlarına ulaşım sorunu olması, ailelerin çocukları spora yönlendirme

konusunda istekli olmaması, spor merkezlerinin pahalı olması, antrenör ve yöneticilerin sporculara uygun olmayan davranışlar sergilemeleri ve sosyo-ekonomik yetersizliklerin geldiği tespit edilmiştir. Günel (2018: 56) tarafından yapılan ve 11-16 yaş aralığında bulunan bireylerde spora katılımın önündeki engellerin incelenmesi amaçlanmış, çalışmada spora katılımın önündeki engellerin başında ders yoğunluğunun fazla olması, ailelerin spora katılım konusunda çocuklarına destek olmamaları, spor alanlarına ulaşım sorunu yaşanması, antrenman saatlerinin geç olması ve antrenör tavırlarından hoşlanmama faktörlerinin geldiği tespit edilmiştir.

Sonuç ve Öneriler

Genç bireylerde sedanter yaşam tarzının en aza indirilmesi ve sedanter yaşam tarzından kaynaklanan sağlık sorunlarının azaltılması için öncelikli olarak gençlerde spora katılımı etkileyen değişkenlerin iyi bilinmesi gerekmektedir. Bu kapsamda literatür taraması yapılarak yürütülen bu çalışmada gençlerde spora katılımı etkileyen değişkenlerin başında ebeveyn tutumu, sınavlara hazırlık, zaman yetersizliği, antrenörlerin olumsuz davranışları, sosyo-ekonomik yetersizlikler, spor saha ve araç-gereçlerinin yetersiz olması gibi unsurların geldiği belirlenmiştir. Literatürde yer alan araştırma bulguları ışığında devletin gençlerde spora katılımın önündeki engelleri en aza indirmeye yönelik tedbirler alması gerektiği, spor saha ve tesislerinin artırılmasının önem arz ettiği, bunun yanında ailelerin spor konusunda bilinçlendirilmeleri gerektiği söylenebilir.

KAYNAKLAR

- Aksoy, R., Bakış, M., & Ünveren, M. (2012). Spor Sosyolojisi. Ankara: Milli Eğitim Bakanlığı Yayınları.
- Aras, Ö. (2013). *İlköğretim Kurumları İkinci Kademedeki Öğrenim Gören Öğrenci ve Görev Yapan Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Beden Eğitimi Dersine Yönelik Görüş Ve Tutumlarının İncelenmesi (Kars İli Örneği)*. Yüksek Lisans Tezi, Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Asutay, H. (2017). Almanya'da gençlik ve gençlik kültürleri kavramlarının tanımı ve tarihsel gelişimi. *Trakya University Journal of Social Science*, 19(1): 59-74.
- Avcı, N. (2007). *Toplumsal Değerler ve Gençlik*. Ankara: Siyasal Kitabevi.
- Bavlı, Ö. (2009). Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu öğrencilerinin spora başlama, bölümü seçme nedenleri ve geleceğe yönelik beklentilerinin incelenmesi. *Niğde Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 3(3): 239-246.
- Bayraktar, B., & Sunay, H. (2007). Türkiye'de Elit Bayanve ve Erkek Voleybolcuların Spora Başlamasına Etki Eden Unsurlar Ve Spordan Beklentileri. *SPORMETRE Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 5(2): 63-72.
- Ceylan, R. (2008). *İlköğretimde Beden Eğitimi Dersinin, Takiben Yapılan Diğer Derslerde Öğrencilerin Başarıları Üzerindeki Etkisinin Araştırılması (Kütahya İli Örneği)*. Dumlupınar Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Kütahya.
- Demirel, E. (2007). *Afyonkarahisar İlindeki Öncelikli Spor Branşlarının Tespit ile Bu Branşların Seçimine Etki Eden Sebeplerin Araştırılması ve Kitle Sporunun Yaygınlaşması Açısından Değerlendirilmesi*. Yüksek Lisans Tezi, Dumlupınar Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Kütahya.
- Baran, A. G. (2013). Genç ve gençlik: sosyolojik bakış. *Gençlik Araştırmaları Dergisi*, 1(1): 6-25.
- Günel, C. (2018). *Türkiye'de 11-16 Yaş Arası Çocuk ve Gençlerin Spora Katılım Sürecinde Karşılaştıkları Engellerin İncelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi, Bahçeşehir Üniversitesi sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.

- Karavaşin, H. (2012). *Gençlik ve Din*. Niyazi Akyüz ve İhsan Çapcıoğlu, Ankara: Grafiker Yayınları.
- Kazak, Ö. O. (2007). *9-14 Yaş Arasındaki Çocukların Spora Katılım Nedenlerinin Değerlendirilmesi (Kütahya İli Örneği)*. Yüksek Lisans Tezi, Dumlupınar Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Kütahya.
- Küçük, V., & Koç, H. (2004). Psiko-sosyal gelişim süreci içerisinde insan ve spor ilişkisi. *Dumlupınar Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, (9): 1-11.
- Öztürk, F. (1998). *Toplumsal Boyutlarıyla Spor*. Ankara: Bağırhan Yayımevi.
- Pehlivan, Z. (2013). Okullararası spor yarışmalarına katılanların sporu bırakma ve devam etme nedenleri. *Spor Bilimleri Dergisi*, 24(3): 209-225.
- Ramazanoğlu, F., & Ramazanoğlu, N. (2000). Spor tesislerinin planlandırılması ve işletmesi. *Spor Araştırmaları Dergisi*, 4(3): 2-7.
- Şahan, H. (2007). *Üniversite Öğrencilerinin Sosyalleşme Sürecinde Spor Aktivitelerinin Rolü*. Doktora Tezi, Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya.
- Şahin, M. (2007). *Karaman İlindeki Öncelikli Spor Branşlarının Tespiti İle Bu Branşların Seçimine Etki Eden Sebeplerin Araştırılması ve Kitle Sporunun Yaygınlaşması Açısından Değerlendirilmesi*. Yüksek Lisans Tezi, Dumlupınar Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Kütahya.
- Şimşek, D. (2005). *Ortaöğretimde Atletizm Yapan Sporcu Öğrencilerin Atletizm Branşına Yönelme Nedenleri ve Beklentileri*. Yüksek Lisans Tezi, Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Ünlü, İ. T. (2013). *İlköğretim Okullarında Spor Yapan Öğrencilere Yönelik Ailelerin Beklentileri Çocuklarda Gözlenen Davranış Değişimleri ve Spora Katılımın Önündeki Engellerin Araştırılması*. Yüksek Lisans Tezi, Aksaray Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Aksaray.
- Yazarer, İ., Taşmektepligil, M. Y., Ağaoğlu, Y. S., & Ağaoğlu, S. A. (2004). Yaz spor okullarında basketbol çalışmalarına katılan grupların iki aylık gelişmelerinin fiziksel yönden değerlendirilmesi. *SPORMETRE Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 2(4): 163-170.

EXTENDED ABSTRACT

Nowadays sport; it is referred with many cultural, political, economic and social facts. Sports activities, including the individual regularly before and after adolescence, contribute to the formation of a healthy physical structure, while also contributing to spiritual development. (Yazarer et al., 2004). Besides, the phenomenon of sport provides social development. On the other hand, sport is the socialization tool that provides teamwork, mutual solidarity and the acquisition of community membership in the easiest methods. Sport is a special area that contributes to the socialization of the individual by providing a sense of social and individual identity and a sense of group membership, as well as being a whole body workout. Sport contributes to the formation and continuity of many social values. The fact that individuals have a space in which they can express themselves within the concept of sport, that they participate in a socialization process by contributing to such activities, contributes to their psychosocial development. Along with sport, athletes comply with certain principles, comply with the rules in the matches and form their personality and self. They had the opportunity to practice the ambition created by the sport by gaining its control in the social group again. Sport has an important role in the socialization of the individual because of the fact that it is a social activity that enables the individual to be included in social environments (Aksoy et al., 2012). When speaking is generally handled, sport is a universal, integrative activity that societies cannot throw back, give up and have no room for disruption. Thus, the sport, which

has become the criterion of civilization in the world, has also caused the necessity of extensively spreading the sport. The 12-24 age groups constitute almost 27% of the population in our country. Along with the remaining middle-aged and elderly population groups, the young population's need for sport is high. Today, both advances in science and technology and advances in the medical world have raised the average age limit. Thus, the need for sport has increased (Bayraktar & Sunay, 2007).

Youth constitutes one of the three important periods of human life that occur in the form of childhood, youth and old age. The individual, who born in a society, shapes his behavior and attitudes according to the social, cultural and religious values system specific to each stage of childhood, youth and old age. In each society, the person completes his life cycle within the social structure encompassed by the cultural and social main factors that direct three important periods of life related to childhood, youth and age. In this respect, there is a certain system of cultural, social and religious values and norms that regulate the transition to and from the youth process, which is an important element of human life in societies. According to this system of values in each society, the period of youth is passed or exited. Therewithal, it is a social group that has its own types of behavior, attitude, activity, expression and belief. However, these structural features of the youth period may differ between societies and even within the same society (Karaşahin, 2012: 237). Youth, according to sociologists, is an extremely complex term which is shaped by social factors rather than psychological and biological factors. Biological and psychological development is also completed under the influence of cultural and social structural factors. Therefore, youth finds an area of existence in a social environment under the influence of structural factors that shape, transform and change society. In sociology, youth is described as a culturally and socially constructed status. In this respect, youth expresses a concept that is expressed according to the factors that vary between cultures, where every society carries an order and meaning according to its own social conditions, does not provide continuity in time and space, and cannot be understood with demographic data and age groups (Karaşahin, 2012: 241).

It is known that young people adopt negative living conditions such as being in a bad group of friends, smoking, drugs and alcohol use. It is extremely important to use resources that will support education and education in avoiding these facts that may negatively affect the lives of young people. In this context, sport activities are emerging that assist educational activities. Then, sport is one of the easiest and most effective ways to interact with young people in protecting young people from harmful behavior and habits. (Öztürk, 1998: 66). At this point, knowing well the factors affecting the participation of young people in sport is an important issue in increasing the participation of young people in sport as well as making benefit of sport. Within the scope of this study conducted, it was aimed to evaluate the factors affecting young people's participation in sport in the light of related literature. The scientific research findings examined within the scope of the study are summarized below.

The family element and lack of time are in the lead among the obstacles to young people from doing sport activities (Demirel, 2007). Especially in the period we live, the fact that young people have a lifestyle suitable for the exams both extends their time to go to the classroom outside the school and causes to the inadequacy of their free time outside the class. This situation draws attention as one of the most striking obstacles to participation of sport of young people and children. In addition, the fact that parents expect their children to get high scores in the exams they take and that they are worried about their future is another factor that prevents them from encouraging their children to sport. Then, families describe sport as a phenomenon that will not contribute positively to the future of their children. Again, it is known that parents who raise their children under serious pressure have some difficulties in terms of their involvement in sport activities (Kazak, 2007). The inadequacy of sport facilities

is also one of the obstacles to sport expectations. Some studies conducted in Turkey, it has been pointed out that one of the obstacles to not participate in sport is lack of sport field and materials (Şahin, 2007).

In a study conducted on secondary school students, the factors that cause secondary school students to quit sport actively were examined. As a result of the study, it was determined that the first five factors that cause secondary school students to quit sport are preparing for exams in order, failure to provide financial income, absenteeism to lesson and failure to lessons, decrease in interest and desire for the course, and disease and disability (Pehlivan, 2010).